

Bilemiyorum

– demet · 09 Nisan 2017

BİLEMİYORUM Küçük bir serçenin kanadına taktım düşlerimi, Sabahı olmayan gecelere gömdüm. Buzulların sivri ucuydu söz vermişlikler Neden kanatıyor hala ellerimi, Bilemiyorum... Hırçın bir dalgaydı sanırım boş vermişlikler, Huysuz göz pınarlarında saklanmıştı gülücükler, Kara kalem yazılınca geçer mi serzenişler, Yoksa sade Rabbe mi mahsustu yazmak? Serçeler dolanıyor ortalarda hala Cemrelerin suya karışıp ölmeleri gerekmiyor muydu? Nisan nereye kadar saklayacaksın? Hüzünlerini karıştıracaksın başka bahara da, Bilemiyorum... Şimşekler hala çakmadı ülkemde, İkinci yarısını mı bekliyor nisanın acaba? Şiddetini ölçemediğin rüzgarlar mı gelecek? Savuracak yurdum insanını nereden nereye? Düşünemiyorum... Günler uzuyor takvimler renk değiştiriyor. Yapraklarını tek tek döküyorken zamanın, Fal mı tutmak gerek takvimlerden Yaza kaç var kaç zaman var yüreğimde? Diyerek... Fırtına öncesi bir sessizlik var şu an, Ülkemde bahar yağmurları başlamadı hala, Vaktini belirledin biliyorum Rabbim de, Ne olur vurma milletimi kanayan yaraları var. Diyorum... Artık yaraları sarma vakti gelsin bence, Akıl vermiyorum Rabbim haşa!!! Sadece yarattığını gör diyorum sana! Haddim olmasa da yinede sesleniyorum!!! Rabbime!!! Duy milletimin sesini buz kesiklerini sar. İyinin yanında ol yeter bitsin üşümüşlükler. Gözlerindeki perdesini kaldır at rüzgara. Savurur musun tüm dertlerini zamana? Bilemiyorum... Kanatma yaralarını sar yaratılmışlıkların. Muhtaç etme haine zalime yezide, Sar yaralarını yurdumun kaldır ayağa! Kuluna sahip çık yüce Rabbim!!! Sana sesleniyorum duyar mısın? Bilemiyorum... Demet Akyürek.